

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT JEAN MISCHO

föredraget den 23 september 1999 *

1. I förevarande mål har domstolen blivit ombedd att avgöra en fråga om tolkningen av rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet¹ (nedan kallat direktivet) i samband med en nationell bestämmelse som föreskriver att ett uppvärmningsbidrag under vintertid beviljas i olika åldrar till män och kvinnor.

Twisten vid den nationella domstolen

2. John Henry Taylor, tidigare anställd vid postverket, har väckt talan vid High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Förenade kungariket) för att erhålla utbetalning av det uppvärmningsbidrag under vintertid som infördes i Förenade kungariket år 1998 och som uppgår till 20 GBP. Detta bidrag utbetalas till kvinnor från 60 års ålder medan män måste uppnå 65 års ålder för att åtnjuta bidraget.

3. John Henry Taylor, som var 62 år då han väckte talan i nationell domstol, anser sig vara utsatt för otillåten könsdiskriminering.

4. För att John Henry Taylor skall bli beviljad uppvärmningsbidraget måste han dessutom redan vara beviljad en statlig ålderspension. Även om han har betalt in nödvändiga sociala avgifter under hela sitt liv, börjar utbetalningen av denna pension inte tidigare än vid 65 års ålder medan en kvinna som befinner sig i samma situation blir tilldelad sin pension från och med 60 års ålder. Under tiden får John Henry Taylor en pension av postverkets förvaltning, vilken inte för med sig rätt till uppvärmningsbidrag.

Tillämplig nationell lagstiftning

5. Social Fund Winter Fuel Payment Regulations 1998 (förordning om bidrag för

* Originalspråk: franska.

1 — EGT L 6, 1979, s. 24; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 111.

uppvärmning på vintern som betalas ut av Social Fund, nedan kallad förordningen) antogs i januari 1998 i överensstämmelse med Social Security Contributions and Benefits Act 1992 (lag om avgifter och förmåner på området för social trygghet, nedan kallad lagen).

avgångspension och pension till krigsinvalid.

6. Enligt regulation 2 i förordningen kan de två följande personkategorierna få uppvärmningsbidrag under vintertid:

a) De personer som omfattas av regulation 2.2, vilka är mottagare av inkomstbidrag eller inkomstbaserat bidrag för arbetssökande (dessa förmåner är inkomstprövade) och som erhåller någon av de förmåner som anges i en lista. Dessa förmåner utbetalas endast till personer som är 60 år eller äldre eller som lever tillsammans med en person som är 60 år eller äldre.

b) Enligt regulation 2.5: "män med en ålder av 65 år och däröver och kvinnor med en ålder av 60 år och däröver", som har rätt till en av förmånerna eller pensionerna som avses i regulation 2.6. Enligt käranden i målet vid den nationella domstolen är de flesta, och enligt High Court of Justice bara vissa, bidrag inte behovsprövade. Så är fallet med

7. Enligt regulation 3.1 har personer i den första kategorin rätt till ett uppvärmningsbidrag på 50 GBP per år. De som tillhör den andra kategorin har rätt till ett bidrag på 20 GBP, eller 10 GBP om de lever tillsammans med en person som själv har rätt till bidrag.

8. Det skall preciseras att den avgångspension som avses i regulation 2.6 i förordningen, enligt regulation 1 i förordningen, jämförd med section 44 i 1992 års lag och bilaga 4 till Pensions Act 1995 (lag om pensioner), är en avgångspension som betalas av staten, och som börjar utbetalas när en sökande uppfyller avgiftsvillkoren och har uppnått den föreskrivna pensionsåldern, som är 65 år för män och 60 år för kvinnor.

Relevanta bestämmelser i direktivet

9. Enligt direktivets artikel 1 är avsikten att "på området social trygghet och när det gäller andra inslag av socialt skydd enligt artikel 3 successivt genomföra principen

om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet, härefter kallad 'likabehandlingsprincipen'."

b) socialhjälp, om denna är avsedd att komplettera eller ersätta de system som nämns i a".

10. Enligt artikel 3.1 skall direktivet gälla:

11. I artikel 4 är principen om likabehandling definierad enligt följande:

"a) lagstadgade system som lämnar skydd vid

"Likabehandlingsprincipen innebär att det inte skall förekomma någon som helst diskriminering på grund av kön, vare sig direkt eller indirekt, särskilt med hänvisning till äktenskaplig status eller familjestatus, i synnerhet vad beträffar

— sjukdom

— systemets räckvidd och villkoren för tillgång till dem."

— invaliditet

— ålderdom

12. Enligt artikel 7.1 a hindrar direktivet inte att medlemsstaterna från dess tillämpningsområde utesluter, bland annat, "avgörandet av pensionsåldern för att bevilja ålders- och avgångspension och de eventuella konsekvenserna härav för andra förmåner".

— olycksfall i arbetet samt yrkessjukdomar

13. Enligt artikel 7.2 skall staterna emellertid "med jämna mellanrum följa upp frågor

— arbetslöshet

som undantagits enligt punkt 1 för att, mot bakgrunden av den sociala utvecklingen på detta område, kunna avgöra huruvida det är berättigat att bibehålla undantagen i fråga”.

Contributions and Benefits Act 1992, med stöd av vilken dessa föreskrifter antogs, trädde i kraft efter den 23 december 1984, det vill säga det senaste datum då direktivet skulle vara genomfört i nationell rätt?”

14. High Court of Justice har beslutat att vilandeförklara målet och hänskjuta följande frågor till domstolen för förhandsavgörande:

”1) Faller ett uppvärmningsbidrag som utges enligt regulations 2.5, 2.6 och 3.1 b i Social Fund Winter Fuel Payment Regulations 1998 inom tillämpningsområdet för artikel 3 i direktiv 79/7/EEG?

Den första frågan

2) Om den första frågan besvaras jakande:

a) Är artikel 7.1 a i direktiv 79/7/EEG tillämplig under de omständigheter som föreligger i det aktuella fallet?

b) Är motparten i synnerhet förhindrad att åberopa artikel 7.1 a i direktiv 79/7/EEG när både Social Fund Winter Fuel Payment Regulations 1998 och Social Security

15. Den första frågan, ställd av High Court of Justice, gäller huruvida artikel 3.1 i direktivet skall tolkas så att dess tillämpningsområde omfattar det uppvärmningsbidrag under vintertid som föreskrivs i regulation 2.5 och 2.6 i förordningen 1998. Frågan avser således endast de bidrag som utbetalas till den andra kategorin av personer som nämns i punkt 6 ovan.

16. Som domstolen redan har fastställt måste en förmån, för att omfattas av direktivet, utgöra hela eller en del av ett lagstadgat system för skydd mot en av de

uppräknade riskerna, eller en form av socialhjälp med samma målsättning.²

17. Domstolen har även klargjort att trots att villkoren för utbetalning av en förmån inte är avgörande för frågan om den skall omfattas av direktivet, krävs inte desto mindre att det finns ett direkt och faktiskt samband mellan förmånen och skyddet mot någon av riskerna i artikel 3.1.³

18. Förordningen om uppvärmningsbidrag under vintertid har antagits med stöd av en lag om bemyndigande. Därmed är villkoret gällande lagstadgade system uppfyllt. För övrigt bestrids inte den frågan i det aktuella fallet.

19. Det är det andra villkoret, enligt vilket det måste finnas ett "direkt och faktiskt samband" mellan systemet och skyddet mot någon av fallen uppräknade i bestämmelsen, som utgör kärnan i det aktuella fallet. Är målsättningen med utbetalningen av förmånen att lämna skydd vid ålderdom eller utgör den ett tilldelningskriterium, av flera, för en förmån avsedd för personer

som befinner sig i ekonomiska svårigheter, vilket är en situation som artikel 3 i direktivet inte avser?⁴ Det är denna fråga som domstolen är ombedd att svara på.

20. Enligt den sistnämnda ståndpunkten, försvarad av Förenade kungarikets regering med stöd av den österrikiska regeringen, skall direktivet inte tillämpas, eftersom förmånen bör analyseras i "dess legislativa sammanhang". I det aktuella fallet handlar det om Social Fund som är instiftad av Social Security Act 1986 (lagen om social trygghet). Målsättningen med Social Fund är angiven i det "vita dokumentet" som ledde till inrättandet av denna institution år 1986. Målet med Social Fund är, såsom det anförs i dokumentet, att finansiera förmåner avsedda för "speciella behov" hos personer som erhåller inkomstbaserade bidrag.

21. De nämnda regeringarna har betonat att i målet Atkins⁵ kunde endast personer utsatta för en av riskerna beskrivna i artikel 3 i direktivet (handikappade och äldre personer) göra anspråk på en rabatt på priset för allmänna kommunikationsmedel. Det fastställdes emellertid att tillämpningsområdet för artikel 3 inte omfattade detta rabattsystem på grund av dess syfte såsom en del av ett lagstadgat system avsett att stödja diverse kategorier av

2 — Dom av den 24 juni 1986 i mål 150/85, Drake (REG 1986, s. 1-1995), punkt 21, av den 4 februari 1992 i mål C-243/90, Smithson (REG 1992, s. 1-467), punkt 12, av den 16 juli 1992 i de förenade målen C-63/91 och C-64/91, Jackson och Cresswell (REG 1992, s. 1-4737), punkt 15, och av den 19 oktober 1995 i mål C-137/94, Richardson (REG 1995, s. 1-3407), punkt 8.

3 — Domen i det ovannämnda målet Smithson, punkt 14, och domen i de ovannämnda förenade målen Jackson och Cresswell, punkt 16.

4 — Se domen i de ovannämnda förenade målen Jackson och Cresswell.

5 — Dom av den 11 juli 1996 i mål C-228/94 (REG 1996, s. 1-3633).

personer som befinner sig i finansiella och materiella svårigheter. Även i det ovan nämnda målet *Smithson* hade endast personer, som var utsatta för en av riskerna i artikel 3 rätt till en förhöjd pensionspremie. Detta innebar dock inte att premien föll inom tillämpningsområdet för artikel 3, eftersom förmånen skulle anses tillhöra en legislativ helhet vars mål var att stödja personer som befann sig i ekonomiska svårigheter.

22. Såsom i det ovan nämnda målet *Atkins*, syftar *Social Fund* samt de förordningar enligt vilka det är möjligt att via detta organ betala ut förmåner för att stödja de kategorier av personer som befinner sig i finansiära och materiella svårigheter. Att åldern utgör ett tilldelningskriterium och att ett stort antal av de personer som erhåller bidrag är utsatta för en av riskerna i artikel 3 innebär inte att förordningen omfattas av denna artikels tillämpningsområde.

23. Tvärtom har kändanden och kommissionen gjort gällande att det framgår av domarna i de ovan nämnda målen *Richardson* och *Atkins* att svaret på frågan huruvida en förmån faller inom tillämpningsområdet för artikel 3 i direktivet varken beror på enligt vilka tekniska regler den utbetalas eller med vilka medel den finansieras, utan på det direkta sambandet mellan förmånen i sig och förekomsten av en av riskerna i artikel 3. Som generaladvokat *Elmer* betonade i punkt 13 i sitt

förslag till avgörande i målet *Richardson* måste den konkreta förmånen analyseras.

24. Kändanden i målet vid den nationella domstolen anser att det är domen i det ovan nämnda målet *Richardson* som man skall utgå från för att lösa den aktuella tvisten. Domstolen ansåg i målet *Richardson* att vissa personkategoriers (äldre personer, ungdomar samt personer som lider av vissa sjukdomar) rätt till kostnadsfria läkemedel omfattades av direktivets tillämpningsområde, eftersom förmånen alltid villkorades av att personen i fråga drabbats av sjukdom.

25. Detta resonemang kan inte, även om det är relevant, fungera som riktlinje i sin helhet i det aktuella fallet. Vad som är en fastställd risk i ett fall är det inte nödvändigtvis i ett annat. Den förmån som beviljades i det ovan nämnda målet *Richardson*, det vill säga fria läkemedel, var till sin art sådan att den endast kunde beviljas personer som hade sådana kostnader och som således på ett sätt eller annat drabbats av sjukdom. Sambandet med den nämnda risken i artikel 3 i direktivet var därmed direkt och nödvändigt.

26. I det aktuella fallet leder emellertid förmånens art i sig, det vill säga utbetalningen av en summa pengar under vissa

omständigheter, inte till någon omedelbar slutsats.

27. Det är obestriddligt att en viss ålder är en nödvändig förutsättning för att uppvärmningsbidrag skall beviljas. Det andra kumulativa villkoret, enligt vilket sökanden redan skall erhålla en av förmånerna uppräknade i regulation 2.6, varav vissa kompenserar de berörda personernas brist på tillgångar, utgör emellertid också en nödvändig förutsättning.

28. En person som har uppnått den fastställda åldern men som inte erhåller en av förmånerna i regulation 2.6 i förordningen kan alltså inte beviljas ett uppvärmningsbidrag.

29. Jag vill erinra om att det är syftet med de nämnda förmånerna som avgör huruvida dessa förmåner omfattas av tillämpningsområdet för artikel 3 i direktivet. Enbart en undersökning av tilldelningskriterierna är emellertid inte tillräckligt för att med bestämdhet avgöra syftet med förmånen, även om det uppenbarligen med nödvändighet föreligger ett samband mellan tilldelningskriterierna och det eftersträvade syftet.

30. Det säger sig självt att ett uppvärmningsbidrag är avsett att hjälpa vissa per-

soner att täcka sina uppvärmningsomkostnader. Det är därmed underförstått att dessa personer befinner sig, eller kan komma att befinna sig, i ekonomiska svårigheter som skulle kunna äventyra deras förmåga att klara av dessa omkostnader.

31. Detta konstaterande bekräftas av att bidraget utbetalas av Social Fund vars syfte är att hjälpa personer som, såsom Förenade kungarikets regering har påpekat, befinner sig i ekonomiska nödsituationer av mycket varierande slag.

32. Kan därmed slutsatsen dras att denna situation, såsom Förenade kungarikets regering har hävdad, kan likställas med den situation som var för handen i målet Atkins då domstolen fastställde att ålderdom, som förekommer bland de risker som uppräknas i artikel 3.1 i direktivet, endast utgör ett kriterium som kan tillämpas för att bestämma de personkategorier som kan komma i åtnjutande av ett sådant system och att mottagaren av förmånen endast *faktiskt*⁶ befinner sig i en av de situationer som avses i artikel 3 i direktivet, vilket inte är tillräckligt för att förmånen skall omfattas av direktivets tillämpningsområde.

33. Jag tror inte att så är fallet i förevarande mål. Om de brittiska myndigheternas mål hade varit att hjälpa samtliga

6 — Min kursivering.

personer som inte klarar av sina uppvärmningsomkostnader, skulle det ha ankommit på dem att utvidga "Winter Fuel Payments" till samtliga dessa personer, oavsett ålder. Det är emellertid inte vad myndigheterna har gjort, eftersom endast personer som har uppnått antingen 60 eller 65 års ålder har rätt till bidraget i fråga.

34. Det har dessutom bekräftats vid förhandlingen att de flesta av de förmåner som ger rätt till de omtvistade utbetalningarna inte grundas på tillgångar, samtidigt som kravet på pensionsålder under alla omständigheter måste vara uppfyllt.

35. Förenade kungarikets regering har likväl inte begränsat sig till att i allmänhet åberopa sambandet mellan utbetalningarna i fråga och kampen mot ekonomiska nödsituationer som är syftet med Social Fund. Den nämnda regeringen anser nämligen att även om förordningen togs ur sitt globala legislativa sammanhang skulle man under alla omständigheter inte kunna bortse från sambandet mellan förordningens olika bestämmelser. Det bidrag som det handlar om i målet vid den nationella domstolen och som begärs med stöd av regulation 2.5 och 2.6 i förordningen har ett syfte som, enligt Förenade kungarikets regering, kan jämföras med syftet med det bidrag som avses i regulation 2.2.

36. De personer som omfattas av regulation 2.2 är emellertid endast de som erhåller inkomstbidrag eller inkomstbase-

rat bidrag för arbetssökande. Denna kategori av personer finns dessutom bland de potentiella förmånstagare som regulation 2.5 i förordningen avser.

37. Vid en första anblick förefaller det kanske tveksamt att anse att två punkter i samma regulation i förordningen har olika syften. Jag anser emellertid att ett sådant formalistiskt kriterium inte får leda till att vi bortser från skillnaderna mellan bidragen i regulation 2.2, å ena sidan, och bidragen i regulation 2.5 och 2.6, å andra sidan.

38. Själva ordalydelsen av punkterna i fråga tycks visa på en skillnad, eftersom regulation 2.2 endast indirekt hänvisar till ålderskriteriet och uttryckligen avser inkomstbidraget samt det inkomstbaserade bidraget för arbetssökande. I regulation 2.5 och 2.6 däremot upptar ålderskriteriet en central plats. För övrigt är åldersvillkoren inte desamma i de två fallen, åtminstone inte för män.

39. Dessutom, och framför allt, beviljas bidraget i regulation 2.2 endast till personer som därutöver åtnjuter förmåner som har ett direkt samband med ekonomiska svårigheter, nämligen ett inkomstbidrag eller ett inkomstbaserat bidrag för arbetssökande.

Som redan har konstaterats kan däremot de bidrag som beviljas med stöd av regulation 2.5 och 2.6 i många fall utbetalas utan att mottagaren behöver visa på bristande tillgångar.

utbetalningen av den omtvistade förmånen under alla omständigheter att minimiåldern har uppnåtts.

40. Slutligen är beloppet enligt regulation 2.2 högre än det som skall utges med stöd av regulation 2.5 och 2.6.

43. För övrigt framgår det av handlingarna i målet vid den nationella domstolen, nämligen en förklaring av finansministern inför parlamentet den 25 november 1997 och ett pressmeddelande från "Department of Social Security (DSS)", att de nationella myndigheterna uttryckligen har framställt att syftet med åtgärderna i fråga är att stödja pensionärer, betraktade som en speciell kategori, men däremot inte behövande i allmänhet. (I finansministerns förklaring, som innehåller sex stycken, nämns sålunda orden "pensionärer" och "pensionärshushåll" tolv gånger.)

41. Förenade kungariket har även gjort gällande att det faktum att ålderskriteriet är ett absolut krav för att bevilja de omtvistade bidragen inte är tillräckligt för att förmånen skall omfattas av direktivets tillämpningsområde. Förenade kungariket har i detta avseende åberopat domen i det ovannämnda målet *Smithson*.

44. Den slutsatsen kan alltså dras att åtgärden i fråga har ett "direkt och faktisk" samband med det skydd vid ålderdom som nämns i artikel 3 i direktivet. Jag föreslår därför följande svar på den första frågan:

42. I den domen var kriteriet avseende en minimiålder inte ett krav för att få förmånen, vilken var ett bostadsbidrag, som sådan utan endast för att få ett förhöjt bostadsbidrag. I det aktuella fallet handlar det dock inte om en bestämmelse som innefattar ett grundbidrag som är tillgängligt för andra kategorier av förmånstagare och ett högre bidrag ämnat för äldre personer. Som redan nämnts förutsätter

"Artikel 3 i direktivet skall tolkas så att ett sådant uppvärmningsbidrag som det som föreskrivs i regulations 2.5, 2.6 och 3.1 b i

förordningen omfattas av direktivets tillämpningsområde.”

ensstämmelse mellan systemet för avgångspension och andra förmånssystem.⁷

Den andra frågan

45. Den nationella domstolen frågar om Förenade kungariket i det aktuella fallet kan åberopa det undantag från principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet som återfinns i artikel 7.1 a i direktivet. Enligt den bestämmelsen kan medlemsstaterna från direktivets tillämpningsområde utesluta ”avgörandet av pensionsålder för att bevilja ålders- och avgångspension och de eventuella konsekvenserna härav för andra förmåner”.

47. De anser dessutom att eftersom det inte handlar om avgiftsfinansierade förmåner, kan argumenten angående den finansiella jämvikten inte tillämpas i det aktuella fallet.⁸

48. Däremot råder det skilda meningar om huruvida det är möjligt att motivera diskrimineringen med kravet på överensstämmelse i det sociala trygghetssystemet.

46. John Henry Taylor, kommissionen, den österrikiska regeringen och Förenade kungarikets regering är ense om att det framgår av domstolens rättspraxis att artikel 7 skall tolkas strikt och att olikheten såvitt avser åldersvillkoren i förordningen endast kan anses befogad med stöd av undantagsregeln om den är objektivt nödvändig för att undvika att den finansiella jämvikten i det sociala trygghetssystemet äventyras eller för att tillförsäkra en över-

49. Enligt John Henry Taylor visar ett flertal exempel att en diskriminering inte är nödvändig. Även kommissionen anser att den inte är nödvändig. Det omtvistade bidraget har inget nära strukturellt samband med avgångspensionen och inget av de åberopade motargumenten bevisar att en sådan nödvändighet föreligger.

50. Förenade kungarikets regering har först och främst gjort gällande att sambandet mellan förmånen i förordningen och pensionsåldern är objektivt med hänsyn till att de åldrar som ger rätt till denna förmån är

7 — Dom av den 30 mars 1993 i mål C-328/91, Thomas m.fl. (REG 1993, s. I-1247) och av den 11 augusti 1995 i mål C-92/94, Graham m.fl. (REG 1995, s. I-2521).

8 — I motsats till vad som fastställdes i målet Equal Opportunities Commission (dom av den 7 juli 1992 i mål C-9/91, REG 1992, s. I-4297).

en direkt följd av att pensionsåldern, för de pensioner som utbetalas av staten, är fastställd till 60 år för kvinnor och 65 år för män.

ålder som ger rätt till de förmåner som uppräknas i regulation 2.6.

51. Jag kan inte hålla med om denna ståndpunkt. Det framgår faktiskt av lydelsen av regulation 2.5 och 2.6 i förordningen att avgångspension som utbetalas av staten endast är en av de förmåner som ger mottagaren rätt till "Winter Fuel Payments". Det är således fullt möjligt att en person beviljas dessa uppvärmningsbidrag utan att uppbära den ovannämnda pensionen. Till exempel kan en person uppbära en invaliditetspension långt före 60 års ålder men inte kunna få "Winter Fuel Payments" förrän vid 65 års ålder om det handlar om en man medan en kvinna skulle vara berättigad till dem från och med 60 års ålder.

54. Hur skall man då motivera denna diskriminering som föreskrivs direkt i själva förordningen och som inte följer av villkoren för att erhålla de flesta av de förmåner som ger rätt till det i förordningen föreskrivna bidraget?

55. Förenade kungarikets regering anser att överensstämmelsen i det sociala trygghetssystemet gör diskrimineringen befogad.

52. I motsats till regulation 2.2 föreskriver vidare de ovannämnda punkterna ett krav uttryckligt på minimiålder, vilket skulle vara meningslöst om detta krav med nödvändighet redan skulle följa av det faktum att alla förmåner i regulation 2.6 endast stod öppna för de personer som uppfyller det ovannämnda kravet.

56. Om förmånen i fråga faktiskt omfattades av direktivet, skulle detta bero på dess samband med skydd vid ålderdom. Det skulle därför, avseende just det fallet, vara motsägelsefullt att välja en annan ålder än den som tillämpas för utbetalning av den statliga avgångspensionen.

53. Man kan alltså dra slutsatsen att sambandet mellan pensionsåldern och den omtvistade förmånen inte objektivt, med nödvändighet och automatiskt följer av den

57. Det framgår emellertid av vad som anförts ovan att det, till skillnad från vad som var fallet i det ovannämnda målet Graham m.fl.,⁹ inte finns något strukturellt

⁹ — Se punkt 8.

samband mellan förmånen i fråga och avgångspensionen,

58. Med andra ord skulle det statliga pensionssystemet inte äventyras om en person av det manliga könet, som lider av en erkänd invaliditet eller som uppbar en särskild typ av pension, som till exempel den som utbetalas av postverket, kunde erhålla ett uppvärmningsbidrag från och med 60 års ålder.

59. Följaktligen är argumentet om överensstämmelse i det sociala trygghetssystemet utan verkan. När det saknas ett strukturellt samband mellan den statliga ålderspensionen och bidraget i förordningen innebär argumenteringen om denna överensstämmelse enligt min mening detsamma som att hävda att det teoretiskt, eller till och med estetiskt, var mest tillfredsställande att välja de två olika pensionsåldrarna som villkor för beviljande av bidraget, även om det inte var objektivt nödvändigt att välja denna åldersskillnad i stället för en och samma utgångspunkt, som till exempel den gräns på 60 år som tillämpas i regulation 2.2 i förordningen, eller någon annan.

60. Argumenteringen om den ovannämnda överensstämmelsen är än mindre övertygande som det i det aktuella fallet handlar om att, som John Henry Taylor och kommissionen med rätta har påpekat, rättfärdiga tillämpningen av en bestämmelse som avviker från den generella regeln om icke-diskriminering. En sådan bestämmelse skall per definition tolkas strikt.

61. Eftersom den omtvistade förordningen inte omfattas av artikel 7.1 a i direktivet, saknas anledning att svara på frågan om denna bestämmelse också är tillämplig på diskriminerande förhållanden som uppkommit efter det att direktivet trädde i kraft.

62. Det är därför egentligen överflödigt att göra de följande anmärkningarna.

63. Kommissionen anser det uteslutet att en medlemsstat, efter utgången av fristen för införlivande av direktivet, kan införa någon som helst åtgärd som är kopplad till de olika pensionsåldrarna som fortfarande gäller i den medlemsstaten.

64. Kommissionen grundar sig särskilt på texten i artikel 7.2, som föreskriver att "medlemsstaterna skall med jämna mellanrum följa upp frågor som undantagits enligt punkt 1 för att kunna avgöra, mot bakgrunden av den sociala utvecklingen på detta område, huruvida det är berättigat att bibehålla undantagen i fråga".

65. Användningen av uttrycket "bibehålla" innebär enligt kommissionen att man ome-

delbart kan utesluta införandet av nya åtgärder.

69. Syftet med artikel 7.1 a (eller dess "ändamålsenliga verkan") kan alltså endast uppnås om medlemsstaterna även i framtiden ges möjlighet att vidta de åtgärder som med nödvändighet följer av ett sådant fastställande.

66. Det skall emellertid påpekas att artikel 7.1 i direktivet, förutom fastställandet av pensionsåldern, innefattar fyra andra "undantagna frågor". Samtliga fyra frågor skall med jämna mellanrum följas upp.

70. Grunden för artikel 7.1 a leder enligt min mening med nödvändighet till att den inte skall betraktas som en "standstill"-klausul.

67. Om en medlemsstat inom ramen för denna uppföljning, såvitt avser den första av de "undantagna frågorna", nämligen frågan om fastställande av pensionsåldern, drar slutsatsen att man ännu inte är beredd att avskaffa den skillnad som är tillåten enligt artikel 2, kan naturligtvis medlemsstaten bibehålla "de eventuella konsekvenserna härav för andra förmåner". Om medlemsstaten finner det nödvändigt att efter det att direktivet införlivats införa en ny typ av förmån som, av övertygande skäl med hänsyn till kraven på överensstämmelse (vilket inte är fallet här), kopplas till olika pensionsåldrar, har den, enligt min mening, rätt att göra det.

71. Med beaktande av det föregående föreslår jag följande svar på den nationella domstolens andra fråga:

"a) Artikel 7.1 a i direktivet skall tolkas så att den inte är tillämplig på ett sådant uppvärmningsbidrag som det som avses i frågorna från High Court:

68. I det motsatta fallet skulle den frihet att fastställa pensionsåldern som artikel 7.1 a ger åt medlemsstaterna — med alla de konsekvenser som det innebär — kunna äventyras.

b) Med hänsyn till det svar som har givits på fråga a) saknas anledning att besvara fråga 2 b)."

Förslag till avgörande

72. Mot bakgrund av det ovan anförda föreslår jag att domstolen skall besvara tolkningsfrågorna på följande sätt:

- ”1) Artikel 3 i rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet skall tolkas så att ett sådant uppvärmningsbidrag under vintertid som utges enligt regulations 2.5, 2.6 och 3.1 b i Social Fund Winter Fuel Payment Regulations 1998 omfattas av direktivets tillämpningsområde.

- 2) a) Artikel 7.1 a i direktivet skall tolkas så att ett sådant uppvärmningsbidrag under vintertid som det som avses i frågorna från High Court inte omfattas av direktivets tillämpningsområde.

- b) Med hänsyn till det svar som har givits på fråga 2 a), saknas anledning att svara på fråga 2 b).”